

**Monumentenverordening Utrecht 2010
(raadsbesluit van2010)**

De raad der gemeente Utrecht gelet op het voorstel van b. en w. d.d.2010.
Besluit

vast te stellen de navolgende
Monumentenverordening Utrecht 1998

Hoofdstuk 1. Wettelijke verankering.

Deze verordening is ingesteld op grond van de Gemeentewet, art, 147.
Op de verordening is de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (WABO) van toepassing.
Op de verordening is de Algemene wet bestuursrecht van toepassing.

Hoofdstuk 2 Algemene Bepalingen

Artikel 1, Begripsbepalingen

Deze verordening verstaat onder:

- a. bevoegd gezag: bestuursorgaan als bedoeld in artikel 1.1, eerste lid, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht.'
- b. monument:
 1. zaak die van algemeen belang is wegens zijn schoonheid, betekenis voor de wetenschap, ecologische of cultuurhistorische waarde of;
 2. terrein dat van algemeen belang is wegens een daar aanwezige zaak als bedoeld onder 1.;
- c. gemeentelijk groenmonument:
monument, bedoeld in onderdeel b.;
- d. gemeentelijk archeologisch monument:
monument, bedoeld in onderdeel b. onder 2;
- e. beschermd gemeentelijk monument:
monument, dat overeenkomstig de bepalingen van deze verordening als zodanig is aangewezen;
- f. gemeentelijke monumentenlijst:
de lijst waarop zijn geregistreerd de overeenkomstig deze verordening als beschermd gemeentelijk monument aangewezen zaken en terreinen;
- g. beschermd rijksmonument:
onroerend monument, dat is ingeschreven in de ingevolge de Monumentenwet 1988 vastgestelde registers;
- h. kerkelijk monument:
monument, dat eigendom is van een kerkgenootschap, kerkelijke gemeente of parochie of van een kerkelijke instelling en dat tevens uitsluitend of voor een overwegend deel wordt gebruikt voor de uitoefening van de eredienst;
- i. stads- en dorpsgezicht:
groep van onroerende zaken die van algemeen belang is wegens haar schoonheid, de onderlinge ruimtelijke of structurele samenhang dan wel haar wetenschappelijke of cultuurhistorische waarde;
- j. beschermd gemeentelijk stads- en dorpsgezicht:
stads- en dorpsgezicht dat door het College van Burgemeester en Wethouders als zodanig ingevolge artikel 12 van deze verordening is aangewezen;
- k. lijst van beschermde gemeentelijke stads- en dorpsgezichten:
de lijst waarop zijn geregistreerd de overeenkomstig deze verordening als beschermd gemeentelijk stads- en dorpsgezicht aangewezen gebieden;
- l. Commissie Welstand en Monumenten:
de door de gemeenteraad ingestelde commissie, met als taak het bevoegd gezag op verzoek of uit eigener beweging te adviseren over onder andere de toepassing van de Monumentenwet 1988 en de monumentenverordening en de uitvoering van het monumentenbeleid.
- n. omgevingsvergunning: een vergunning als bedoeld in artikel 2.2 van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht.

Artikel 2 Gebruik van het monument

Bij de toepassing van deze verordening wordt rekening gehouden met het gebruik van het monument.

Hoofdstuk 3 Beschermd gemeentelijke monumenten

Paragraaf 1 De aanwijzing

Artikel 3 De aanwijzing tot beschermd gemeentelijk monument

1. Het College van Burgemeester en Wethouders kan, al dan niet op verzoek van een belanghebbende, een monument aanwijzen als beschermd gemeentelijk monument.
2. Voordat het College van Burgemeester en Wethouders over de aanwijzing een besluit neemt, vraagt het advies aan de Commissie Welstand en Monumenten.
3. Voordat het College van Burgemeester en Wethouders een kerkelijk monument aanwijst, voert het tevens overleg met de eigenaar.
4. Met ingang van de datum waarop de eigenaar van een monument de kennisgeving van het voornemen tot aanwijzing als beschermd gemeentelijk monument ontvangt tot het moment dat de registratie als bedoeld in het negende lid plaatsvindt, dan wel vaststaat dat het monument niet wordt geregistreerd, zijn de artikelen 6 tot en met 10 van overeenkomstige toepassing.
5. De aanwijzing kan geen monument betreffen dat is aangewezen op grond van artikel 3 van de Monumentenwet 1988.
6. De Commissie Welstand en Monumenten adviseert binnen acht weken na de datum van ontvangst van het verzoek van het bevoegd gezag.
7. Het College van Burgemeester en Wethouders beslist binnen acht weken na de datum van ontvangst van het advies van de Commissie Welstand en Monumenten, maar in ieder geval binnen zestien weken na de adviesaanvraag aan de commissie.
8. De aanwijzing als bedoeld in het eerste lid wordt medegedeeld aan degenen die als zakelijk gerechtigden in de kadastrale legger bekend staan, aan de ingeschreven hypothecaire schuldeisers en, indien om aanwijzing is verzocht, aan de verzoeker.
9. Het College van Burgemeester en Wethouders registreert het beschermd gemeentelijk monument op de gemeentelijke monumentenlijst.
10. De gemeentelijke monumentenlijst bevat de plaatselijke aanduiding, de datum van de aanwijzing, de kadastrale aanduiding, de tenaamstelling en een beschrijving van het beschermd gemeentelijk monument.

Artikel 4 Wijzigen van de aanwijzing

1. Het College van Burgemeester en Wethouders kan de aanwijzing zelf of op verzoek van een belanghebbende wijzigen.
2. Artikel 3, tweede, derde, zesde en zevende lid, is van overeenkomstige toepassing op de wijziging.
3. Indien de wijziging naar het oordeel van het College van Burgemeester en Wethouders van ondergeschikte betekenis is, blijft overeenkomstige toepassing van artikel 3 achterwege.
4. De inhoud en de datum van de wijziging worden op de gemeentelijke monumentenlijst aangetekend.

Artikel 5 Intrekken van de aanwijzing

1. Het College van Burgemeester en Wethouders kan de aanwijzing intrekken.
2. Artikel 3, tweede, zesde en zevende lid, is van overeenkomstige toepassing op de intrekking.
3. De aanwijzing wordt geacht te zijn ingetrokken, indien toepassing wordt gegeven aan artikel 3 van de Monumentenwet 1988.
4. De datum van intrekking wordt op de gemeentelijke monumentenlijst aangetekend.

Paragraaf 2 Vergunningen tot wijziging of afbraak van beschermd gemeentelijke monumenten

Artikel 6 Verbodsbepaling

1. Het is verboden een beschermd gemeentelijk monument te beschadigen of te vernielen.
2. Het is verboden zonder omgevingsvergunning van het bevoegd gezag een handeling te verrichten als is beschreven in artikel 2.2, eerste lid, sub b van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht.

Artikel 7 Weigeringsgronden

Een vergunning kan slechts worden verleend indien het belang van de monumentenzorg zich daartegen niet verzet. Bij de beslissing houdt het bevoegd gezag rekening met het gebruik van het monument.

Artikel 8. Aanvraag om vergunning

1. Het bevoegd gezag vraagt advies aan de Commissie Welstand en Monumenten voordat het beslist op de aanvraag.
2. De Commissie Welstand en Monumenten adviseert binnen vier weken na het verzoek om advies van het bevoegd gezag.
3. Bij overschrijding van de in het tweede lid genoemde termijn wordt de Commissie Welstand en Monumenten geacht geadviseerd te hebben.

Artikel 9 Kerkelijk monument

Het bevoegd gezag geeft met betrekking tot een beschermd kerkelijk monument geen beschikking ingevolge de bepalingen van artikel 6, tweede lid, dan in overeenstemming met de eigenaar, indien en voor zover het een beschikking betreft, waarbij wezenlijke belangen van de godsdienstuitoefening in het monument in het geding zijn.

Artikel 10 Intrekken van de vergunning

1. De vergunning kan door het bevoegd gezag worden ingetrokken indien:
 - a. blijkt dat de vergunning ten gevolge van een onjuiste of onvolledige opgave is verleend;
 - b. blijkt dat de vergunninghouder de voorschriften als bedoeld in artikel 6, tweede lid, niet naleeft;
 - c. de omstandigheden aan de kant van de vergunninghouder zich zodanig hebben gewijzigd, dat het belang van het monument zwaarder dient te wegen;
 - d. niet binnen twee jaar van de vergunning gebruik wordt gemaakt.
2. De beschikking tot intrekking wordt in afschrift gezonden aan de Commissie Welstand en Monumenten.

Hoofdstuk 4 Beschermd rijksmonumenten

Artikel 11 Vergunning voor beschermd rijksmonument.

1. Het bevoegd gezag vraagt advies aan de Commissie Welstand en Monumenten voordat het beslist op de aanvraag.
2. De Commissie Welstand en Monumenten adviseert binnen acht weken na het verzoek om advies van het bevoegd gezag.
3. Bij overschrijding van de in het tweede lid genoemde termijn wordt de Commissie Welstand en Monumenten geacht geadviseerd te hebben.

Hoofdstuk 5 Gemeentelijke stads- en dorpsgezichten

Artikel 12 De aanwijzing

1. Het College van Burgemeester en Wethouders kan een stads- en dorpsgezicht aanwijzen als beschermd gemeentelijk stads- of dorpsgezicht.
2. Voordat het College van Burgemeester en Wethouders over de aanwijzing een besluit neemt, vraagt het advies aan de Commissie Welstand en Monumenten.
3. De aanwijzing kan geen stads- of dorpsgezicht betreffen dat is aangewezen op grond van artikel 35 van de Monumentenwet 1988.
4. De commissie Welstand en Monumenten adviseert binnen twaalf weken na de datum van ontvangst van het verzoek van het bevoegd gezag.
5. Het College van Burgemeester en Wethouders beslist binnen veertien weken na de datum van ontvangst van het advies van de Commissie Welstand en Monumenten, maar in ieder geval binnen zesentwintig weken na de adviesaanvraag aan de commissie.
6. Het College van Burgemeester en Wethouders registreert het beschermd gemeentelijk stads- of dorpsgezicht op de lijst van beschermde gemeentelijke stads- en dorpsgezichten.
7. De lijst van beschermde gemeentelijke stads- en dorpsgezichten bevat de plaatselijke aanduiding, de datum van aanwijzing, de gebiedsaanwijzing van het beschermde stads- of dorpsgezicht en een beschrijving van de daarin vervatte cultuurhistorische waarden.

Artikel 13 De wijziging en intrekking van de aanwijzing

De artikelen 4 en 5 van deze verordening zijn van overeenkomstige toepassing, met dien verstande dat voor gemeentelijke monumentenlijst moet worden gelezen lijst van beschermd gemeentelijke stads- en dorpsgezichten en dat in artikel 8, derde lid, voor artikel 3, zesde lid van de Monumentenwet 1988 moet worden gelezen artikel 35 van de Monumentenwet 1988.

Artikel 14 Beschermd bestemmingsplan

1. De gemeenteraad stelt, ter bescherming van een beschermd gemeentelijk stads- of dorpsgezicht, een bestemmingsplan vast als bedoeld in de Wet op de ruimtelijke ordening.
2. Bij het besluit tot aanwijzing van een beschermd gemeentelijk stads- of dorpsgezicht wordt door het College van Burgemeester en Wethouders bepaald in hoeverre geldende bestemmingsplannen als beschermend plan in de zin van het eerste lid kunnen worden aangemerkt.
3. Alvorens College van Burgemeester en Wethouders de gemeenteraad ter zake een voorstel doet, wordt de Commissie Welstand en Monumenten gehoord.
4. De Commissie Welstand en Monumenten adviseert binnen veertien weken na de datum van ontvangst van het verzoek van het bevoegd gezag.

Artikel 15 Verbodsbepaling

1. In beschermd gemeentelijke stads- en dorpsgezichten is het verboden een bouwwerk geheel of gedeeltelijk af te breken zonder of in afwijking van een vergunning van het bevoegd gezag.
2. Geen sloopvergunning is vereist voor het afbreken ingevolge een aanschrijving van het bevoegd gezag.
3. Op het verlenen van een vergunning als bedoeld in het eerste lid zijn, totdat een beschermend bestemmingsplan onherroepelijk is geworden, de artikelen 8 tot en met 10 van overeenkomstige toepassing.

Hoofdstuk 6 Tegemoetkoming in schade

Artikel 16 Tegemoetkoming in schade.

1. Indien en voor zover blijkt dat een belanghebbende ten gevolge van:
 - a. de weigering van het bevoegd gezag een vergunning tot wijziging, afbraak, verstoring, het vellen of verwijdering van een gemeentelijk monument te verlenen als bedoeld in artikel 6, tweede lid, van deze verordening;
 - b. voorschriften door het bevoegd gezag verbonden aan een vergunning tot wijziging, afbraak, verstoring, het vellen of verwijdering van een gemeentelijk monument; schade lijdt of zal lijden, die redelijkerwijs niet of niet geheel te zijnen laste behoort te blijven, kent de gemeenteraad hem op zijn aanvraag een naar billijkheid te bepalen tegemoetkoming toe.
2. Voor de behandeling van de aanvragen zijn de bepalingen van de "Verordening over advisering aan de gemeente Utrecht bij aanvragen om tegemoetkoming in planschade" (Planschadeverordening 2009) bij toepassing van Afdeling 6.1 van de Wet op de ruimtelijke ordening van overeenkomstige toepassing.

Hoofdstuk 7 Slot- en overgangsbepalingen

Artikel 17 Strafbepaling

Hij, die handelt in strijd met artikel 15 van deze verordening, wordt gestraft met een geldboete van de tweede categorie.

Artikel 18 Opsporingsbevoegdheid

De opsporing van de in artikel 17 strafbaar gestelde feiten is, naast de in artikel 141 van het Wetboek van Strafvordering genoemde opsporingsambtenaren, opgedragen aan hen die door het bevoegd gezag met de zorg voor de naleving van deze verordening zijn belast, ieder voor zover het feiten betreft die in de aanwijzing zijn vermeld.

Artikel 19 Binnentreden

Zo dikwijls de zorg voor de naleving van deze verordening dit vereist, wordt hierbij machtiging verstrekt al dan niet besloten ruimten en plaatsen, met uitzondering van woningen, desnoods tegen de wil van de rechthebbende, bewoner of gebruiker, te betreden, aan hen die en voor zover zij door het bevoegd gezag belast zijn met het toezicht op de naleving van deze verordening.

Artikel 20 Inwerkingtreding

1. Voor zover deze verordening betrekking heeft op beschermde gemeentelijke monumenten, gemeentelijke en beschermde gemeentelijke stads- en dorpsgezichten treedt zij in werking acht dagen na publicatie.
2. Voor zover deze verordening betrekking heeft op beschermde rijksmonumenten, treedt zij in werking overeenkomstig het bepaalde in artikel 15, tweede lid van de Monumentenwet 1988.
3. De monumentenverordening Utrecht 1998, vastgesteld bij besluit van de gemeenteraad van 2 juli 1998, voor zover het betreft bepalingen over beschermde rijksmonumenten, vervalt op de datum waarop het tweede lid toepassing vindt.
4. De op grond van het ingevolge het derde lid vervallen verordening aangewezen en geregistreerde beschermde gemeentelijke monumenten worden geacht aangewezen en geregistreerd te zijn overeenkomstig de bepalingen van deze verordening.
5. Aanvragen om vergunning als bedoeld in artikel 6 van de in het derde lid genoemde vervallen verordening die zijn ingediend vóór de inwerkingtreding van deze verordening worden afgehandeld met inachtneming van artikel 6 van de in het tweede lid genoemde verordening.

Artikel 21 Citeerartikel

Deze verordening kan worden aangehaald als Monumentenverordening Utrecht 2010.

Aldus vastgesteld in de openbare vergadering van de raad, gehouden op 2010.

De secretaris
J. Schuilenburg

de burgemeester
mr. A. Wolfsen

Publicatie is geschied op2010.

Deze verordening is in werking getreden op 2010.

Bijlage behorend bij Gemeenteblad van Utrecht 2010, nr.

MONUMENTENVERORDENING UTRECHT 2010

Artikelgewijze toelichting

Hoofdstuk 1 Wettelijke verankering.

De Raad is op grond van artikel 147 van de Gemeentewet bevoegd verordeningen vast te stellen op basis waarin gemeentelijk beleid is geformuleerd en op basis waarvan dit beleid kan worden uitgevoerd.

Een vergunningaanvraag voor wijzigen van een beschermd Rijks- of gemeentelijk monument wordt behandeld conform de in de Wabo beschreven procedures voor de behandeling van vergunningaanvragen.

Tegen een besluit over een vergunningaanvraag voor wijziging van gemeentelijk- of Rijksmonument is bezwaar en/of beroep mogelijk. De procedures daarvoor zijn geregeld in de Algemene wet bestuursrecht, Hoofdstuk 6 en 7.

Hoofdstuk 2 Algemene Bepalingen

Artikel 1 Begripsbepalingen;

Deze verordening verstaat onder:

- a. bevoegd gezag: bestuursorgaan als bedoeld in artikel 1.1, eerste lid, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht.'
- b. monument:
 1. zaak die van algemeen belang is wegens zijn schoonheid, betekenis voor de wetenschap, ecologische of cultuurhistorische waarde of;
 2. terrein dat van algemeen belang is wegens een daar aanwezige zaak als bedoeld onder 1.;
- c. gemeentelijk groenmonument:
monument, bedoeld in onderdeel b.;
- d. gemeentelijk archeologisch monument:
monument, bedoeld in onderdeel b. onder 2;

- e. beschermd gemeentelijk monument:
monument, dat overeenkomstig de bepalingen van deze verordening als zodanig is aangewezen;
- f. gemeentelijke monumentenlijst:
de lijst waarop zijn geregistreerd de overeenkomstig deze verordening als beschermd gemeentelijk monument aangewezen zaken en terreinen;
- g. beschermd rijksmonument:
onroerend monument, dat is ingeschreven in de ingevolge de Monumentenwet 1988 vastgestelde registers;
- h. kerkelijk monument:
monument, dat eigendom is van een kerkgenootschap, kerkelijke gemeente of parochie of van een kerkelijke instelling en dat tevens uitsluitend of voor een overwegend deel wordt gebruikt voor de uitoefening van de eredienst;
- i. stads- en dorpsgezicht:
groep van onroerende zaken die van algemeen belang is wegens haar schoonheid, de onderlinge ruimtelijke of structurele samenhang dan wel haar wetenschappelijke of cultuurhistorische waarde;
- j. beschermd gemeentelijk stads- en dorpsgezicht:
stads- en dorpsgezicht dat door het College van Burgemeester en Wethouders als zodanig ingevolge artikel 12 van deze verordening is aangewezen;
- k. lijst van beschermde gemeentelijke stads- en dorpsgezichten:
de lijst waarop zijn geregistreerd de overeenkomstig deze verordening als beschermd gemeentelijk stads- en dorpsgezicht aangewezen gebieden;
- l. Commissie Welstand en Monumenten:
de door de gemeenteraad ingestelde commissie, met als taak het bevoegd gezag op verzoek of uit eigener beweging te adviseren over onder andere de toepassing van de Monumentenwet 1988 en de monumentenverordening en de uitvoering van het monumentenbeleid.
- n. omgevingsvergunning: een vergunning als bedoeld in artikel 2.2 van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht.

Toelichting artikel 1;

Sub a.

Het bevoegd gezag is in art. 1, lid 1, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht omschreven als: 'bestuursorgaan dat bevoegd is tot het nemen van een besluit ten aanzien van een vraag om een omgevingsvergunning of ten aanzien van een al verleende omgevingsvergunning'.

Sub b.

Bij de omschrijving van het begrip monument is aansluiting gezocht bij de Monumentenwet 1988.

Twee afwijkingen zijn te constateren. In de eerste plaats kent de monumentenverordening de vijftig jaren-grens niet. Hierdoor is het mogelijk monumenten die jonger dan vijftig jaar zijn, bijv. de wederopbouw-panden, onder de werking van de verordening te brengen.

In de tweede plaats is de ecologische waarde in de omschrijving opgenomen. Reden hiervoor is de toegenomen aandacht voor het monumentaal groen.

Cultuurhistorische waarde is volgens de toelichting bij de Monumentenwet 1988 de aan een bouwwerk of gebied toegekende waarde, gekenmerkt door het beeld dat is ontstaan en het gebruik dat de mens in de loop van de geschiedenis van dat bouwwerk of dat gebied heeft gemaakt. Deze cultuurhistorische waarde heeft ook betrekking op zaken en gebieden met geschiedkundige waarde. Het onder 2. genoemde terrein kan bijvoorbeeld een park, tuin of perceel met één of meer bomen zijn. Het is niet nodig dat op dit terrein mede een bouwkundig monument voorkomt; een 'zaak' is immers een veel ruimer begrip.

Sub c

Het begrip 'gemeentelijk groenmonument' is apart gedefinieerd om daarmee de bijzondere positie van monumentaal groen te benadrukken. Onder dit begrip valt bijvoorbeeld een houtopstand, zijnde hakhout, een houtwal of één of meer bomen. Onder hakhout wordt verstaan: één of meer bomen die na te zijn geveld, opnieuw op de stronk uitlopen. Onder houtwal valt alle lintvormige begroeiing van enige uitgestrektheid, bestaande uit bomen en/of struiken. Ook houtsingels, struiken of heesters, voorzover zij bestaan uit lintbegroeiing van enige omvang, vallen onder dit begrip.

Sub d

Het begrip 'gemeentelijk archeologisch monument' wordt apart gedefinieerd om enerzijds het belang van de archeologische monumentenzorg aan te geven en anderzijds in verband met de afwijkende positie die een archeologisch monument inneemt ten aanzien van de vergunningverlening. De vergunningverlening is weliswaar de bevoegdheid van het bevoegd gezag, maar het doen van een opgraving mag alleen plaatsvinden met vergunning van de verantwoordelijke minister.

Het eigendom van roerende monumenten, die men bij een opgraving aantreft, wordt geregeld in de Monumentenwet 1988. Het maakt daarbij niet uit of er sprake is van een rijks- of gemeentelijk archeologisch monument.

Sub e..

In deze leden wordt gesproken over monumenten. Roerende en onroerende monumenten kunnen dus worden beschermd; dit in tegenstelling tot de Monumentenwet 1988 waar alleen sprake is van onroerende

monumenten. Roerende zaken zijn bijvoorbeeld (kleinere) schepen, schilderijen, kerkschatten en gebruiksvoorwerpen.

Aandachtspunt bij de bescherming van roerende zaken is het effectueren van de bescherming.

Roerende monumenten kunnen vaak eenvoudig worden verplaatst, daardoor over de gemeentegrens en daarmee buiten de werking van de verordening worden gebracht.

Sub f.

Dit is de lijst waarop het bevoegd gezag de overeenkomstig deze verordening aangewezen monumenten registreert. De registratie van een monument is slechts een administratieve handeling, dus niet gericht op enig rechtsgevolg.

Sub g.

Het is nodig om een omschrijving van een 'beschermd rijksmonument' op te nemen omdat deze verordening een voorwaarde is voor het verkrijgen c.q. behouden door het bevoegd gezag van de bevoegdheid om vergunningen voor wijziging c.a. aan beschermde rijksmonumenten te verlenen. De gemeente Utrecht heeft deze bevoegdheid sinds september 1990.

Op de vergunningverlening voor deze categorie monumenten zijn de artikelen 11 t/m 21 van de Monumentenwet 1988 van toepassing.

Sub h.

Bij aanwijzing van een kerkelijk monument tot beschermd gemeentelijk monument is overleg nodig tussen eigenaar en het bevoegd gezag. Onderdeel van de vergunningsprocedure bij wijziging van een beschermd kerkelijk monument kan overeenstemming tussen beide partijen zijn.

Sub i.

Bij de aanwijzing tot beschermd gemeentelijk monument wordt tevens aandacht besteed aan onderdelen van het monument, zoals bijgebouwen, beplanting etc. Soms is een dergelijke bescherming onvoldoende, omdat het bijzondere met name ligt in het totaal van een bepaald gebied. Als dit gebied geen landelijke, maar wel lokale kwaliteit heeft kan het instrument van het beschermd gemeentelijk stads- of dorpsgezicht

oplossing bieden. Via het beschermende bestemmingsplan kan dan een basis worden gegeven aan de bescherming van structuurbepalende delen van de stad. De uitwerking kan dan bijvoorbeeld geschieden via een Cultuurhistorische Effectrapportage (CHER). Voor wat betreft de omschrijving is aansluiting gezocht bij de tekst van de Monumentenwet 1988. De daarin opgenomen verplichting dat er zich binnen dat gezicht één of meer monumenten moeten bevinden is echter niet overgenomen, maar zal in de praktijk wel vaak voorkomen.

Sub j. en k.

Dit is de lijst waarop het bevoegd gezag de overeenkomstig deze verordening aangewezen gemeentelijke stads- en dorpsgezichten registreert. De registratie van een beschermd stads- en dorpsgezicht is slechts een administratieve handeling.

Sub l.

De taken van de commissie voor Welstand en Monumenten zijn hier in het kort beschreven.

Voor een verdere detaillering van de inhoud van deze taken wordt verwezen naar de Verordening op de Commissie Welstand en Monumenten.

Sub n.

Geen nadere toelichting, zie Wet algemene bepalingen omgevingsrecht, art. 2.2.

Artikel 2 Gebruik van het monument

Bij de toepassing van deze verordening wordt rekening gehouden met het gebruik van het monument.

Toelichting artikel 5;

Dit artikel vormt de basis voor een goede motivering van besluiten tot aanwijzing van monumenten en bij de vergunningverlening. Het gebruik van het monument betreft niet zozeer de planologische bestemming van het monument, maar de gebruiksmogelijkheid die de eigenaar daaraan toekent.

Hoofdstuk 3 Beschermd gemeentelijke monumenten

Paragraaf 1 De aanwijzing

Artikel 3 De aanwijzing tot beschermd gemeentelijk monument;

- .1. Het College van Burgemeester en Wethouders kan, al dan niet op verzoek van een belanghebbende, een monument aanwijzen als beschermd gemeentelijk monument.
2. Voordat het College van Burgemeester en Wethouders over de aanwijzing een besluit neemt, vraagt het advies aan de Commissie Welstand en Monumenten.
3. Voordat het College van Burgemeester en Wethouders een kerkelijk monument aanwijst, voert het tevens overleg met de eigenaar.
4. Met ingang van de datum waarop de eigenaar van een monument de kennisgeving van het voornemen tot aanwijzing als beschermd gemeentelijk monument ontvangt tot het moment dat de registratie als bedoeld in het negende lid plaatsvindt, dan wel vaststaat dat het monument niet wordt geregistreerd, zijn de artikelen 6 tot en met 10 van overeenkomstige toepassing.
5. De aanwijzing kan geen monument betreffen dat is aangewezen op grond van artikel 3 van de Monumentenwet 1988.
6. De Commissie Welstand en Monumenten adviseert binnen acht weken na de datum van ontvangst van het verzoek van het bevoegd gezag.
7. Het College van Burgemeester en Wethouders beslist binnen acht weken na de datum van ontvangst van het advies van de Commissie Welstand en Monumenten, maar in ieder geval binnen zestien weken na de adviesaanvraag aan de commissie.
8. De aanwijzing als bedoeld in het eerste lid wordt medegedeeld aan degenen die als zakelijk gerechtigden in de kadastrale legger bekend staan, aan de ingeschreven hypothecaire schuldeisers en, indien om aanwijzing is verzocht, aan de verzoeker.
9. Het College van Burgemeester en Wethouders registreert het beschermd gemeentelijk monument op de gemeentelijke monumentenlijst.
10. De gemeentelijke monumentenlijst bevat de plaatselijke aanduiding, de datum van de aanwijzing, de kadastrale aanduiding, de tenaamstelling en een beschrijving van het beschermd gemeentelijk monument.

Toelichting artikel 3;

Lid 1

Het aanwijzen van een monument tot beschermd monument is geen verplichting maar een bevoegdheid van het bevoegd gezag. Na afweging van alle betrokken belangen kan tot aanwijzing worden besloten. De monumentale belangen komen tot uitdrukking in de redengevende omschrijving (zie ook het tiende lid). Aangezien de Algemene wet bestuursrecht op deze verordening van toepassing is moeten de belanghebbenden worden gehoord voordat over de aanwijzing wordt besloten (artikelen 4:8 en 4:9 Awb).

Overigens geeft de enkele aanwijzing van een monument, zo blijkt uit constante jurisprudentie, geen recht op een schadevergoeding. De aanwijzing verandert immers niets aan het huidige gebruik van het monument.

Burgemeester en wethouders kunnen, ten behoeve van de aanwijzing tot beschermd gemeentelijk monument, bepalen dat bouwhistorisch onderzoek wordt verricht. Hiervan zal met name sprake zijn indien een belanghebbende om aanwijzing verzoekt.

Lid 2.

Het bevoegd gezag moet het advies inwinnen van de commissie voor Welstand en Monumenten. De wijze waarop en de vorm waarin dit gebeurt is niet in deze verordening geregeld, maar in de Verordening op de Welstands- en Monumentencommissie.

Lid 3.

Opneming van dit lid is nodig omdat het voeren van overleg meer inhoudt dan het naar voren brengen van zienswijzen op grond van de Awb. Het voeren van overleg veronderstelt dat het initiatief van het college komt.

Lid 4.

Door het opnemen van dit lid kunnen ongewenste ontwikkelingen gedurende de aanwijzingsprocedure met betrekking tot het monument worden voorkomen. De bescherming geldt vanaf het moment dat de eigenaar de kennisgeving van het voornemen tot aanwijzing van zijn monument ontvangt. Hoewel hiermee een extra beroepsmoment wordt gecreëerd (de kennisgeving is op rechtsgevolg gericht), wordt hieraan de voorkeur gegeven boven een eventuele spoedprocedure, waarbij het advies van de commissie voor Welstand en Monumenten achterwege kan blijven. Overigens is deze bepaling analoog aan de Monumentenwet 1988.

Lid 5.

Monumenten die aangewezen zijn als beschermd rijksmonument komen niet voor aanwijzing als beschermd gemeentelijk monument in aanmerking. Deze mogelijkheid bestaat wel voor zelfstandige bouwdelen. Zo kan bijvoorbeeld een boerderij aangewezen zijn als gemeentelijk monument en het (oudere) inrijhek als rijksmonument.

Leden 6. en 7.

In deze leden worden de termijnen genoemd waarbinnen de commissie voor Welstand en Monumenten moet adviseren respectievelijk het bevoegd gezag moet beslissen. Indien het college niet tijdig beslist, is er sprake van een fictieve weigering op grond van de Awb. Hier is niet de Monumentenwet 1988 aangehouden omdat daar sprake is van een termijn van orde voor wat betreft de beslissingstermijn van de Minister.

De wijze van bekendmaking van het besluit van het college is geregeld in afdeling 3.6. van de Awb.

Lid 8.

De mededeling van de aanwijzing is voor de eigenaar en anderszins zakelijk gerechtigden van groot belang. Daarom zal deze mededeling van de aanwijzing in de regel aangetekend worden verzonden.

Lid 9.

Op het moment van de registratie vervalt de voorbescherming als bedoeld in het vierde lid van dit artikel. De registratie van de aanwijzing is een administratieve handeling.

De voorbescherming vervalt ook indien het college niet tot aanwijzing van het monument besluit.

Lid 10.

Door de aanwijzing als beschermd gemeentelijk monument is het gehele object, inclusief het interieur, onder de werking van de monumentenverordening geplaatst. Andere (zelfstandige) zaken die zich op het kadastrale perceel van het beschermde monument bevinden, zoals bijgebouwen, bomen en tuininrichting, moeten expliciet in de redengevende omschrijving zijn opgenomen, willen zij onder de werking van de verordening vallen.

Artikel 4 Wijzigen van de aanwijzing;

1. Het bevoegd gezag kan de aanwijzing zelf of op verzoek van een belanghebbende wijzigen.
2. Artikel 6, tweede, derde, zesde en zevende lid, is van overeenkomstige toepassing op de wijziging.
3. Indien de wijziging naar het oordeel van het bevoegd gezag van ondergeschikte betekenis is, blijft overeenkomstige toepassing van artikel 6 achterwege.
4. De inhoud en de datum van de wijziging worden op de gemeentelijke monumentenlijst aangetekend.

Toelichting artikel 4;

Op grond van dit artikel is het mogelijk om de aanwijzing van een beschermd gemeentelijk monument te wijzigen. Voor deze wijziging geldt dezelfde voorbereidingsprocedure als voor de aanwijzing, tenzij de wijziging van ondergeschikte betekenis is. Van een ondergeschikte betekenis is bijvoorbeeld sprake bij wijziging van straatnamen, huisnummers etc.

De voorbescherming is ook bij wijziging van toepassing.

Artikel 5 Intrekken van de aanwijzing;

1. Het bevoegd gezag kan de aanwijzing intrekken.
2. Artikel 6, tweede, zesde en zevende lid, is van overeenkomstige toepassing op de intrekking.
3. De aanwijzing wordt geacht te zijn ingetrokken, indien toepassing wordt gegeven aan artikel 3, zesde lid van de Monumentenwet 1988.
4. De datum van intrekking wordt op de gemeentelijke monumentenlijst aangetekend.

Toelichting artikel 5;

Op grond van dit artikel kan de aanwijzing van een beschermd gemeentelijk monument worden ingetrokken. Ook hier moet de normale voorbereidingsprocedure worden gevolgd.

Een beschermd gemeentelijk monument, waarvan de aanwijzing is ingetrokken, omdat dit is gesloopt, ernstig is verwaarloosd of door brand is teniet gegaan, wordt door het college van de monumentenlijst gehaald.

Het derde lid regelt dat een beschermd gemeentelijk monument dat na aanwijzing wordt geregistreerd als beschermd rijksmonument, vanaf dat moment geacht wordt niet meer te zijn aangewezen.

Hiervoor is geen apart besluit meer van het college vereist.

Paragraaf 2 Vergunningen tot wijziging of afbraak van beschermde gemeentelijke monumenten

Artikel 6 Verbodsbepaling;

1. Het is verboden een beschermd gemeentelijk monument te beschadigen of te vernielen.
2. Het is verboden zonder vergunning van het bevoegd gezag of in strijd met bij zodanige vergunning gestelde voorschriften:
 - a. een beschermd gemeentelijk monument af te breken, te verstoren, te verplaatsen, te vellen of in enig opzicht te wijzigen;
 - b. een beschermd gemeentelijk monument te herstellen, te gebruiken of te laten gebruiken op een wijze, waardoor het wordt ontsierd of in gevaar gebracht.

Toelichting artikel 6;

Dit artikel vertoont veel gelijkenis met de verbodsbepaling in de Monumentenwet 1988. Het begrip 'verstoren' heeft betrekking op gemeentelijke archeologische monumenten. Hieronder wordt verstaan graafwerk dieper dan 0,50 m onder het maaiveld, tenzij het specifieke karakter van het betreffende gebied zich hiertegen verzet.

Het begrip 'vellen' slaat op gemeentelijke groenmonumenten. Onder vellen wordt verstaan het knotten, omhakken of afzagen alsmede het rooien, met inbegrip van verplanten. Het verbod geldt niet in een aantal, door het college nader te bepalen, situaties zoals een houtopstand die moet worden geveld krachtens de Plantenziektewet of krachtens een aanschrijving of last van het college.

Artikel 7 Weigeringsgronden

Een vergunning kan slechts worden verleend indien het belang van de monumentenzorg zich daartegen niet verzet. Bij de beslissing houdt het bevoegd gezag rekening met het gebruik van het monument.

Toelichting artikel 7;

Het bevoegd gezag maakt een afweging tussen het belang van de aanvrager van een vergunning en het algemeen belang van de bescherming van het object op grond van artikel 3 van deze verordening. De aanwezige monumentale waarden zijn daarbij de basis voor de toetsing van een vergunningaanvraag. Bij deze afweging houdt het bevoegd gezag redelijkerwijs rekening met de wensen ten aanzien van het gebruik van het object (pand). Gebruik van een pand is een economische basis voor de instandhouding van het monument. Dat sluit niet uit dat bij deze afweging geconcludeerd kan worden dat de monumentale waarden zodanig zijn dat niet aan de wensen van een aanvrager om vergunning tegemoet gekomen kan worden.

Artikel 8 Aanvraag om vergunning

1. Het bevoegd gezag vraagt advies aan de Commissie Welstand en Monumenten voordat het beslist op de aanvraag.
2. De Commissie Welstand en Monumenten adviseert binnen vier weken na het verzoek om advies van het bevoegd gezag.
3. Bij overschrijding van de in het tweede lid genoemde termijn wordt de Commissie Welstand en Monumenten geacht geadviseerd te hebben.

Toelichting artikel 8;

Welke gegevens moeten worden ingediend bij de aanvraag zijn aangegeven op het modelaanvraagformulier. Zoals reeds eerder gesteld is de Awb (in dit geval de artikelen 4:2, 4:5 en 4:15) van toepassing.

Eén van de in te dienen zaken kan betrekking hebben op de uitkomsten van uitgevoerd bouwhistorisch onderzoek naar de geschiedenis en de kwaliteiten van het beschermd monument. Als het college de aanvraag in behandeling neemt moet zij advies vragen aan de commissie voor Welstand en Monumenten. Daarvóór dient de aanvraag ter inzage gelegd te worden zodat belanghebbenden hun zienswijzen naar voren kunnen brengen.

De redactie van het derde lid heeft tot gevolg dat wanneer het advies van de commissie niet op tijd is, het college de keuze heeft tussen een beslissing nemen zonder advies of het te laat uitgebrachte advies toch meenemen in de beslissing.

Als het college geen tijdige beslissing neemt wordt de vergunning geacht te zijn verleend. Deze bepaling sluit niet aan bij de Awb, maar wel bij de Monumenten- en Woningwet.

Het verbinden van voorschriften aan een vergunning (bijv. over de herbestemming van vrijkomende materialen en over de tijdelijkheid van de vergunning) is een ongeschreven regel in het bestuursrecht, zodat opnemng van deze mogelijkheid niet apart in deze verordening hoeft te worden geregeld. Ten aanzien van de versterking van een gemeentelijk archeologisch monument kan bijvoorbeeld het voorschrift in de vergunning worden opgenomen dat toestemming moet worden verleend om graafwerk en/of documentatiewerkzaamheden op het terrein te laten verrichten.

Artikel 9 Kerkelijk monument

Het bevoegd gezag geeft met betrekking tot een beschermd kerkelijk monument geen beschikking ingevolge de bepalingen van artikel 6, tweede lid, dan in overeenstemming met de eigenaar, indien en voor zover het een beschikking betreft, waarbij wezenlijke belangen van de godsdienstuitoefening in het monument in het geding zijn.

Toelichting artikel 9

De noodzaak van overeenstemming betreffen de wezenlijke belangen van de godsdienstuitoefening in het kerkelijke monument. Voor bijvoorbeeld een pastorie of een catechesatieruimte geldt deze verbijzondering niet. Zij vallen onder de voorschriften die voor de overige monumenten gelden. De beslissingstermijnen, genoemd in artikel 7, gelden ook voor de beslissingen op grond van dit artikel. Ook hier geldt, dat roerende monumenten eveneens onder de bescherming van deze verordening kunnen vallen. Hierbij wordt opgemerkt dat zaken die naar hun aard onroerend zijn, zoals een kerkorgel, op basis van de redengevende omschrijving al een beschermde status kunnen krijgen.

Artikel 10 Intrekken van de vergunning

Artikel 10 Intrekken van de vergunning

1. De vergunning kan door het bevoegd gezag worden ingetrokken indien:
 - a. blijkt dat de vergunning ten gevolge van een onjuiste of onvolledige opgave is verleend;
 - b. blijkt dat de vergunninghouder de voorschriften als bedoeld in artikel 6, tweede lid, niet naleeft;
 - c. de omstandigheden aan de kant van de vergunninghouder zich zodanig hebben gewijzigd, dat het belang van het monument zwaarder dient te wegen;
 - d. niet binnen twee jaar van de vergunning gebruik wordt gemaakt.
2. De beschikking tot intrekking wordt in afschrift gezonden aan de Commissie Welstand en Monumenten.

Monumenten.

Toelichting artikel 10

Dit artikel bevat de mogelijke intrekkingsoorzaken. De bepaling onder c. heeft betrekking op de situatie dat, als er een nieuwe belangenafweging zou kunnen plaatsvinden, de belangen van het monument behoren voor te gaan. In dat geval heeft het college de mogelijkheid de vergunning in te trekken.

De wijze waarop en de motivering waarom zijn geregeld in artikel 3:41 Awb.

Het ligt voor de hand om de commissie een afschrift toe te sturen van de intrekking.

Daarnaast kan het aan te bevelen zijn om de commissie advies te vragen alvorens over de intrekking wordt besloten. Overigens kan de commissie ook ongevroegd advies verstrekken.

Hoofdstuk 4 Beschermd rijksmonumenten

Artikel 11 Vergunning voor beschermd rijksmonument;

1. Het bevoegd gezag vraagt advies aan de Commissie Welstand en Monumenten voordat het beslist op de aanvraag.
2. De Commissie Welstand en Monumenten adviseert binnen acht weken na het verzoek om advies van het bevoegd gezag.
3. Bij overschrijding van de in het tweede lid genoemde termijn wordt de Commissie Welstand en Monumenten geacht geadviseerd te hebben.

Toelichting artikel 11;

De procedure voor de aanvraag van een monumentenvergunning voor een rijksmonument staat beschreven in de Wet Algemene Bepalingen Omgevingsrecht, hoofdstuk 2, De Omgevingsvergunning.

De Monumentenwet 1988 is de basis voor de bescherming en daarmee de inhoudelijke beoordeling van vergunningaanvragen voor Rijksmonumenten. De Monumentenwet 1988 schrijft voor dat een 'deskundige commissie' moet worden ingeschakeld bij deze vergunningprocedure.

Hoofdstuk 5 Gemeentelijke stads- en dorpsgezichten

Artikel 12 De aanwijzing

1. Het bevoegd gezag kan een stads- en dorpsgezicht aanwijzen als beschermd gemeentelijk stads- of dorpsgezicht.
2. Voordat het bevoegd gezag over de aanwijzing een besluit neemt, vraagt het advies aan de commissie voor Welstand en Monumenten.
3. De aanwijzing kan geen stads- of dorpsgezicht betreffen dat is aangewezen op grond van artikel 35 van de Monumentenwet 1988.
4. De Commissie Welstand en Monumenten adviseert binnen twaalf weken na de datum van ontvangst van het verzoek van het bevoegd gezag.
5. Het bevoegd gezag beslist binnen veertien weken na de datum van ontvangst van het advies van de Commissie Welstand en Monumenten, maar in ieder geval binnen zesentwintig weken na de adviesaanvraag aan de commissie.
6. Het bevoegd gezag registreert het beschermd gemeentelijk stads- of dorpsgezicht op de lijst van beschermde gemeentelijke stads- en dorpsgezichten.
7. De lijst van beschermde gemeentelijke stads- en dorpsgezichten bevat de plaatselijke aanduiding, de datum van aanwijzing, de gebiedsaanwijzing van het beschermde stads- of dorpsgezicht en een beschrijving van de daarin vervatte cultuurhistorische waarden.

Toelichting artikel 12

Indien de cultuurhistorische waarde haar grond vindt in het totaal van een gebied en veel minder in het individuele monument of complex en het gebied met name een lokale betekenis heeft, kan het college overgaan tot het aanwijzen van gemeentelijke stads- of dorpsgezichten.

Met name voor de gebieden met veel jongere bouwkunst, die in het kader van het Monumenten Inventarisatie Project zijn geïnventariseerd, kan de aanwijzing een goed instrument zijn om de gehele cultuurhistorische waarde van dat gebied te beschermen.

Qua procedure is aansluiting gezocht bij de aanwijzing en registratie van beschermde monumenten. Gelet op de omvang van een stads- of dorpsgezicht en de daaruit voortvloeiende werkzaamheden, zijn de termijnen ruimer gesteld dan bij bescherming van individuele monumenten.

Artikel 13 De wijziging en intrekking van de aanwijzing

De artikelen 4 en 5 van deze verordening zijn van overeenkomstige toepassing, met dien verstande dat voor gemeentelijke monumentenlijst moet worden gelezen lijst van beschermde gemeentelijke stads- en dorpsgezichten en dat in artikel 5, derde lid, voor artikel 3, zesde lid moet worden gelezen artikel 35 van de Monumentenwet 1988.

Toelichting artikel 13

Ook bij de wijziging en intrekking van een beschermd gemeentelijk stads- en dorpsgezicht is aansluiting gezocht bij de procedure voor beschermde monumenten. Indien een stads- of dorpsgezicht wordt aangewezen op grond van artikel 35 van de Monumentenwet 1988 wordt de aanwijzing op grond van artikel 16 van deze verordening geacht te zijn ingetrokken.

Artikel 14 Beschermend bestemmingsplan

1. De gemeenteraad stelt, ter bescherming van een beschermd gemeentelijk stads- of dorpsgezicht, een bestemmingsplan vast als bedoeld in de Wet op de Ruimtelijke Ordening.
2. Bij het besluit tot aanwijzing van een beschermd gemeentelijk stads- of dorpsgezicht wordt door het College van Burgemeester en Wethouders bepaald in hoeverre geldende bestemmingsplannen als beschermend plan in de zin van het eerste lid kunnen worden aangemerkt.
3. Alvorens het College van Burgemeester en Wethouders de gemeenteraad ter zake een voorstel doet, wordt de Commissie Welstand en Monumenten gehoord.
4. De Commissie Welstand en Monumenten adviseert binnen veertien weken na de datum van ontvangst van het verzoek van het bevoegd gezag.

Toelichting artikel 14

Op grond van dit artikel is de gemeenteraad verplicht een bestemmingsplan vast te stellen ter bescherming van een beschermd gemeentelijk stads- of dorpsgezicht. Dit (gedetailleerde) bestemmingsplan moet de basis bieden voor het beschermen van de structuurbepalende delen van het betreffende gebied.

Deze structuurbepalende delen worden benoemd in de beschrijving van het beschermd stads- of dorpsgezicht. Op basis hiervan kunnen bij (ver)bouwplannen nadere eisen worden gesteld. Deze nadere eisen kunnen bijvoorbeeld worden ingevuld door het welstandsbeleid, een Cultuurhistorische effectrapportage (CHER) of een beeldkwaliteitsplan.

Artikel 15 Verbodsbepaling

1. In beschermde gemeentelijke stads- en dorpsgezichten is het verboden een bouwwerk geheel of gedeeltelijk af te breken zonder of in afwijking van een vergunning van het bevoegd gezag.
2. Geen sloopvergunning is vereist voor het afbreken ingevolge een aanschrijving van het bevoegd gezag.
3. Op het verlenen van een vergunning als bedoeld in het eerste lid zijn, totdat een beschermend bestemmingsplan onherroepelijk is geworden, de artikelen 8 tot en met 10 van overeenkomstige toepassing.

Toelichting artikel 15

In deze verordening is gekozen voor aansluiting bij de tekst van artikel 37 van de Monumentenwet 1988.

Deze sloopregeling heeft betrekking op alle bouwwerken in een beschermd gemeentelijk stads- of dorpsgezicht. Voor het slopen van een beschermd gemeentelijk monument in een beschermd gebied moeten dus twee vergunningen worden aangevraagd. Deze vergunningen worden vereist door artikel 6 en 19 van de gemeentelijke monumentenverordening. In artikel 21 is de strafbepaling opgenomen indien zonder vergunning een bouwwerk in een beschermd stads- of dorpsgezicht wordt gesloopt.

Hoofdstuk 6 Tegemoetkoming in schade

Artikel 16 Tegemoetkoming in schade

- 1 Indien en voor zover blijkt dat een belanghebbende ten gevolge van:
 - a. de weigering van het bevoegd gezag een vergunning tot wijziging, afbraak, verstoring, het vellen of verwijdering van een gemeentelijk monument te verlenen als bedoeld in artikel 6, tweede lid, van deze verordening;
 - b. voorschriften door het bevoegd gezag verbonden aan een vergunning tot wijziging, afbraak, verstoring, het vellen of verwijdering van een gemeentelijk monument; schade lijdt of zal lijden, die redelijkerwijs niet of niet geheel te zijnen laste behoort te blijven, kent de gemeenteraad hem op zijn aanvraag een naar billijkheid te bepalen tegemoetkoming toe.
2. Voor de behandeling van de aanvragen zijn de bepalingen van de "Verordening over advisering aan de gemeente Utrecht bij aanvragen om tegemoetkoming in planschade" (Planschadeverordening 2009) bij toepassing van Afdeling 6.1 van de Wet op de ruimtelijke ordening van overeenkomstige toepassing.

Toelichting artikel 16

Hoewel de Afdeling rechtspraak heeft bepaald dat opnemning van dit schadevergoedingsartikel niet verplicht is, is er toch voor gekozen om daarmee uniformiteit met de Monumentenwet 1988 te krijgen. Uit jurisprudentie blijkt dat de aanwijzing tot beschermd monument geen grond voor schadevergoeding oplevert. Eventuele schade treedt pas op als voor bepaalde activiteiten geen of niet de gewenste vergunning is verleend.

Hoofdstuk 7 Slot- en overgangsbepalingen

Artikel 17 Strafbepaling

Hij, die handelt in strijd met artikel 6 of artikel 19 van deze verordening, wordt gestraft met een geldboete van de tweede categorie.

Toelichting artikel 17

Op overtreding van een verordening kan, op grond van artikel 154, eerste lid Gemeentewet, een geldboete van de eerste of tweede categorie worden gezet. Aan strijd met de Monumentenwet 1988 is een geldboete van de vijfde categorie (*maximaal € 76.000,-; tarief 2010*) gekoppeld. Gelet op de ernst van het vergrijp en de hoogte van de strafmaat bij rijksmonumenten is de keuze voor een geldboete van de tweede categorie (*maximaal € 3.800,-; tarief 2010*) voor de hand liggend.

Artikel 18 Opsporingsbevoegdheid

De opsporing van de in artikel 17 strafbaar gestelde feiten is, naast de in artikel 141 van het Wetboek van Strafvordering genoemde opsporingsambtenaren, opgedragen aan hen die door het college van burgemeester en wethouders met de zorg voor de naleving van deze verordening zijn belast, ieder voor zover het feiten betreft die in de aanwijzing zijn vermeld.

Toelichting artikel 18

Artikel 141 van het Wetboek van Strafvordering noemt de ambtenaren met een algemene opsporingsbevoegdheid (bijvoorbeeld politie-agenten). Uit de bewoordingen van artikel 142 blijkt dat de gemeentelijke wetgever bevoegd is om in zijn verordeningen buitengewone opsporingsambtenaren aan te wijzen.

Artikel 19 Binnentreden

Zo dikwijls de zorg voor de naleving van deze verordening dit vereist, wordt hierbij machtiging verstrekt al dan niet besloten ruimten en plaatsen, met uitzondering van woningen, desnoods tegen de wil van de rechthebbende, bewoner of gebruiker, te betreden, aan hen die en voor zover zij door het bevoegd gezag belast zijn met het toezicht op de naleving van deze verordening.

Toelichting artikel 19

Op grond van dit artikel kunnen open ruimten worden betreden en beschermde gemeentelijke monumenten, die geen woning zijn, worden binnen getreden tegen de wil van de rechthebbende, bewoner of gebruiker. Woningen zijn uitgezonderd in de Wet op het binnentreden.

Artikel 20 Inwerkingtreding

1. Voor zover deze verordening betrekking heeft op beschermde gemeentelijke monumenten, gemeentelijke en beschermde gemeentelijke stads- en dorpsgezichten treedt zij in werking acht dagen na publicatie.
2. Voor zover deze verordening betrekking heeft op beschermde rijksmonumenten, treedt zij in werking overeenkomstig het bepaalde in artikel 15, tweede lid van de Monumentenwet 1988.
3. De monumentenverordening Utrecht 1998, vastgesteld bij besluit van de gemeenteraad van 2 juli 1998, voor zover het betreft bepalingen over beschermde rijksmonumenten, vervalt op de datum waarop het tweede lid toepassing vindt.
4. De op grond van het ingevolge het derde lid vervallen verordening aangewezen en geregistreerde beschermde gemeentelijke monumenten worden geacht aangewezen en geregistreerd te zijn overeenkomstig de bepalingen van deze verordening.
5. Aanvragen om vergunning als bedoeld in artikel 6 van de in het derde lid genoemde vervallen verordening die zijn ingediend vóór de inwerkingtreding van deze verordening worden afgehandeld met inachtneming van artikel 6 van de in het tweede lid genoemde verordening.

Toelichting artikel 21

De datum van de inwerkingtreding van deze verordening is geregeld in het eerste lid. Voor de procedure van bekendmaking van deze verordening wordt verwezen naar artikel 139 van de Gemeentewet. Vergunningaanvragen die zijn ingediend voor de datum van inwerkingtreding van deze verordening afgehandeld op grond van de Monumentenverordening Utrecht 1998.

Artikel 24 Citeerartikel

Deze verordening kan worden aangehaald als "Monumentenverordening Utrecht 1998".

Toelichting artikel 24

Dit artikel geeft de naam van de verordening aan.